

Malgrat tots els malgrats

Sóc poc original: «Palabras para Julia» m'ha fet de flotador i de nord en diversos sotracs

Foto: Francois Meehan

No ha de ser fàcil dir-se Julia Goytisolo. Com si ho veiés: et presentes amb nom i cognom, l'interlocutor lliga caps i ja tornes a estar segrestada pel famós poema. Te'n sents ostatge, sense possibilitat d'alliberar-te'n. Captiva d'uns versos que et va escriure el teu pare i que tothom ha fet seus. Tothom menys tu.

Fa set anys, al cinquè congrés dedicat a José Agustín Goytisolo (1928-1999), la seva filla es va definir com "la supervivent d'un poema". Va explicar que *Palabras para Julia* (<http://www.catorze.cat/noticia/3266/palabras/julia>) l'havia sobrepassat i que no havia aconseguit

identificar-s'hi. "Quan Paco Ibáñez i el meu pare el van estrenar a Cotlliure [davant la tomba de Machado] em vaig enfadar, vaig plorar. No el vaig llegir fins als 45 anys". A la nena se li va ennuegar l'*aullido interminable* de la primera estrofa. D'adolescent, gent que havia patit tortures a Xile o a l'Argentina li parlava del poema -a Llatinoamèrica va esdevenir una consigna contra les dictadures, un himne de resistència i esperança- i a ella tot plegat li venia massa gros. De portes endins el pare era el pare, no pas un poeta. I la Julia era una persona, no pas un vers.

Sóc poc original: *Palabras para Julia* m'ha fet de flotador i de nord en diversos sotracs. Una amiga em confessa que a ella també l'ha tret d'uns quants pous. Devia produir-se un efecte pèndol o papallona o jo-què-sé: com més gent se salvava gràcies a aquest poema, més pes carregava la Julia. Una nena, una noia, una dona que sempre sempre recordaria -a contracor, abans i tot d'haver-les paït- les paraules tendres, dures i intenses que el seu pare li va escriure un dia pensant en ella. I que s'hi acabaria reconciliant, deu anys després de la mort del poeta.

"Crec que no m'he sentit acorralada. Perduda, sí. Sola, a vegades. Però mai no he desitjat no haver nascut; estic contentíssima d'haver nascut". Ho va dir Julia Goytisolo (Barcelona, 1956) en un esplèndid reportatge televisiu presentat per Juan Carlos Ortega i emès el 2011. La filla del poeta es reconeix sobretot en els versos més optimistes: "*La vida es bella, ya verás/ como a pesar de los pesares/ tendrás amigos, tendrás amor*". L'udol interminable també el pot fer un llop bo, malgrat tots els malgrats.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=C7Zsb0Y8Tpg>